

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica tertia post octa. pasce. Text[us] euange. Joan ca. xvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

resurrectioe volebat et in penis infernalis
bus cruciabat. Exemplo autem quod est in libro
ostendit quod brevis et finita tristitia ad infi
nitam letitiam terminatur: dum subdit (Mulier
dum parit tristitia habet: quia venit hora eius)
scilicet ad dolendum. Cum autem peperit puerus quod
gratum est solent quod femella parere sicut Augustinus
Et hoc propter duo sicut in libro super Iohannem. Primum
quia perfectior est et desiderabilior. Est autem ma
sculinus sexus perfectior feminino. Secundo
quia in rebus gerendis magis filius quam filia con
sueverunt esse adiutorium. Ita non memi
nit presumere propter gaudium: quia natus est homo
in mundo Augustinus. Ista autem similitudo ad in
telligendum non videtur esse difficilis: quoniam com
paratio est in promptu eodem ipso exponen
te cur dicere sit. Hec ille. Nam sequitur (Et
vos igitur nunc quidem tristitia habetis. Iterum
autem videbo vos) in die mee resurrectionis
sicut in libro super Iohannem. vel sicut Augustinus in die vite mor
tis. Et hoc exponit secundum modicum diversum
mode sicut in diversis modis intelligendi illud
(Et gaudebit cor vestrum: et gauisus nemo
toller a vobis) quia illud gaudium sicut Augustinus
erit christi: quod obiective et non subiective
intelligendum est. Istud autem gaudium post
sua resurrectionem fuit immortale: et propter
mortem iam non poterat auferri: et immor
talis ubi non solum ipse: sed et discipuli sicut in
mortales ut in gloria. Gaudium hoc nostrum
subiective est delectatio de visione christi et
intra felicitas subiective est ipsa preplatio
quam circa christum deum et homines habituri su
mus. Dicit autem ista preplatio fructus ad
quem per labores volumus pervenire. Augustinus.
Ad fructum preplationis cuncta officia re
feruntur actionis. Ad hoc ei refertur quicquid bene
agit. Ibi est finis qui sufficit nobis. Eternus
igitur erit. Neque enim finis nobis sufficit nisi
si cur non nullus est finis. De hoc itaque quod suf
ficit nobis rectissime audimus: gaudium vestrum
nemo toller a vobis. Hec ille.

Domica tertia post octava pasce.
Textus euange. Joan. ca. xvi.

Uado ad eum qui misit me:
et nemo ex vobis interro
gat me quod vadis. Si

quia hec locutus sum vobis: tristitia
implevit cor vestrum. Si ego
veritate dico vobis: expedit vobis
ut ego vadam. Si enim non abiero:
paracletus non veniet ad vos. Si
autem abiero mittam eum ad vos. Et
cum venerit ille: arguet mundum de
peccato: et de iusticia: et de iudicio.
De peccato quidem: quia non crediderit
mihi. De iusticia vero: quia ad patrem
vado et iam non videbitis me.
De iudicio autem: quia princeps huius
mundi iam iudicatus est. Adhuc mihi
ta habeo vobis dicere: sed non pos
testis portare modo. Cum autem ve
nerit ille spiritus veritatis docebit
vos omnem veritatem. Non enim loquitur
a semetipso: sed quicquid au
dit loquitur: et quod ventura sunt an
nuntiabit vobis. Ille me clarifi
cabit: quia de meo accipiet: et annun
ciabit vobis.

Uado ad eum qui me
misit etc. Joan. xvi. In principio
euange. tangunt tria puncta: quod sunt
Profectio. Redargutio. et
Quartum ad primum tangit (Suppletio
perfectio que christus ad celos se perficit velle
dic. Ubi advertendum est: quod ea que habet recitat
christus dixit ea nocte que captus est et paulo ante
dixerat discipulis: absque synagogis faciet
vos: et ex hoc et ex eius recessu ita erat dele
cti quod nihil eum interrogabant apostoli. Iohannes sicut
Christus. omnes discipulos de tanta tristitia
vult eos increpare et d'adveru spūscū cō
solari dī. (Uado) p mortē (ad eū q misit
me). i. ad deū. Videt et loq d se in qntū
hō (et nō ex vob interrogat me q vadis) et
cā n interrogatī sōdit (sicut quod hec locut' sum
vob tristitia) nimis et supabūdas (iple
uit cor vīm) Et sicut Augustinus. quia super dixerat
se velle ire: et illi interrogaverat quod et ipse
dixerat se ire: quod ipse tē ire n poterat: nūc
ita se pmittit ire: ut nullus interroget quod
vadat: quia. s. ita parēter p ascensione vo
lebat celū cōscendere: ut opus non esset

Dnica. III. post octa. Pasce.

q̄ iſer iſtrogare. Et cū Aug. ſentit Be
da. D̄i ſ̄ (Vado). i. poſt paucos dies
ſbo (z nemo ex vob iſtrogat). i. iſtrogat
gabit (q̄ vadis. Sz qz hec locu. ſuz vo.
tri. i. ple. cor. v̄m) Augu. Cōriſtabat
hūan⁹ affect⁹: qz carnal⁹ deſolabat aſpe
ctus. Hec ille. (Sz ego v̄ita. di. vo. ex
pe. vo. vt ego vadā) L̄hy. q. d. Si mil
les cōriſtemi: opz vos audire: qz meū
recedere vob p̄fert. Hec ille. Aug. Ex
pedir vob vt hec forma ſui auferat a vo
bis: nolo vt ſemp me carnalr diligit: z
iſto lacte p̄tē ſp̄ infantes eē cupiat. Hec
ille. (Si ei nō abiero: paclet⁹). i. ſo
latoz nō veniet ad vos: quia. ſ. non
eſtis idonei recipere illū. Augu. Si tene
ra alimēta q̄b vos alui nō ſubtrahero:
ſolidū cibū nō eſuriet. Si carnalr eſu
rietis: capaces ſpūs nō erit. Hec ille.
(Si aut abiero mittā eū ad vos). i. fm
L̄hy. faciā vob idoneos ad ei⁹ iulcepti
onem. Aug. h̄ eſt. Nō potest. cape ſpe
ctē/ niſi fm carnē noſſe deſiſtaris ch̄m.
Hec ille. Nō q̄ ch̄s exiſtēs in tra/ iō nō
mittebat ſp̄m̄ qz nō poſſet fm Au
guſt. in. j. de trinit. ſz qz illi diſpoſiti nō
erant. Quō aut vna diuina p̄ſona poſſit
mittere aliā. vide. j. di. xv. z. xvj. Eſt
aut in hac pre morale documentū: qz ſi
volum⁹ diuina dōa a deo recipere: noſi poſ
ſtudeam⁹ illo dante p̄pare. Nā ſicut d̄r
Aug. q̄ ſect te ſine te: nō ſaluabit te ſi
ne te. Hec ille. Et intellige ſine te cōſen
ſcente: licz ſaluet te ſine te ſaluante.
Quantū ad ſcōm tangit redargutio
quā. ſ. factur⁹ erat: eū d̄r. (Et cū vene
rit ille) z ei ſill⁹ eū mittat: tñ ſpe ectā
d̄r ventre. Tū qz ſponte vult mittere: Tū
qz ectā ſpe ſeipz mittit q̄ ad cauſare no
uū effectū in creatura: nō aut q̄ ad eſſe
a ſe. qz nihil eſt ſibi p̄i p̄ncipiū eēndi.
De h̄ vide vbi ſ. (arguer mūdū) p̄ voſ
ſpos: vt d̄r Aug. in q̄rū. ſ. diſfunder a/
morē in v̄is cordibz: z fugabit timorez
loq̄ndi v̄itatē. Non aut vt idē d̄r: h̄ ſic ē
intelligēdū: q̄ ch̄s nō arguerit mūdū:
ſz gente tñ iudicatā: z. ſ. totū mūdū: p̄
aploz. qz i vocibz aploz r̄ſonabat ch̄s.
Quā q̄ q̄s arguit. ſ. arguit et ch̄s (de
p̄cō) iudicatar (z iuſticia) ſp̄ius ch̄i/

quā mūd⁹ nō acceptauit (z de iudicio)
ſp̄ius mūdī p̄ncipis. i. diaboli. vñ expo
nēdo ſubiūgit (De p̄cō q̄dez: qz nō cre
diderit) hoies mūdant (in me) ſpando
ſez z diligēdo. ſine his em̄ p̄rie nlls cre
dit in ch̄m fm Aug. de p̄bis d̄ni. alas
demonēs crederēt in ch̄m. Aug. Hoc
em̄ p̄ctm̄ q̄ſi ſolū p̄ ceter⁹ poſuit: qz hoc
manēte/ cetera detinent. z h̄ diſcedete ce/
tera dimittēt. (De iuſticia vero: qz ad
p̄iem vado) ḡloſus in aia z corpe p̄pter
hūilitatē/ z obedētā/ z charitatē: z all
as p̄tutes (z iā nō videbit⁹ me) moza
lem: ſed ſempitēnū: fm Augu. Iſta p̄o
iuſticia de q̄ mūdus arguit fm Aug. ſu
per Joā. eſt iuſticia fidelitū credētū in
eū quē nō vidēt. Et h̄ ei arguit d̄cere
p̄uert. Quō credem⁹ in eū quē nō vide
mus: fm L̄hy. p̄o z Aug. de p̄bis do.
eſt iuſticia ſp̄ius ch̄i: q̄ ex h̄ iuſt⁹ appa
ruit q̄ ad deū p̄cedit ḡloſus. (De iu/
dicio aut: qz p̄nceps hū⁹ mūdī). i. dia/
bolus fm Aug. de p̄bis d̄ni. q̄ eſt int̄q̄
rū p̄nceps (tam iudicat⁹ eſt). i. fm Au
gu. de p̄bis d̄ni: eſt foras miſſus extra
hoim corda: qd̄ q̄ſi exponēs s. Tho. d̄r.
qz p̄ grām z fidē ch̄i expulſus eſt diabo
lus a fidelitū cordibz: vt ſaz nō tētet in
ter⁹ ſic an̄: ſed ſolū exteri⁹ p̄ exctatōez.
Hec ille. Quō q̄ſit intelligēdū ſit. vide
ſup̄ ſeria. iij. poſt palmas. Et de h̄ mūd⁹
dus arguit vt nlls poſſit de eo conq̄ri ſi
in ch̄m nō credat. qz eū z viri z ſemine
z ſenes z pueri vincere p̄nt. Vel fm eū
dē ſup̄ Joā. iudicat⁹ eſt ignibz etnis: et
de hoc arguit mūdus: ne cū illo dānet
quē imitat. Eſt aut in hac pre docu
mētū: d̄ q̄ Aug. aſt ſup̄ Jo. Credat ita
qz hoies in ch̄m ne arguant de p̄cō in
fidelitat⁹ ſue: q̄ p̄cō oia detinent. Trā
ſeāt in numez fidelitū ne arguant de iu
ſticia illoz q̄s iuſtificatos non ſmitant.
Caucāt futurū iudiciū ne cū mūdī p̄ncip
pe iudicēt: quē iudicaturū imitat. hec ille
Quantū ad ſc̄tū tāgit ſuppletio quā
ſp̄ūſctūs adueniēs debebat facere pro
ch̄o: eū d̄r (Adhuc m̄tra habeo vob d̄
cere: ſed nō potest. portare mō). i. non
eſt⁹ capaces. Querere aut q̄ ſint iſta m̄
ta q̄ portare nō poterāt fm Aug. ſtultū

est: qz multomin? nos possum? illa por? /
 tare. Hoc tñ qd h dicit: vt idē ait: diuersi
 heretici assumūt ad sul erroris velamē
 tū: dū his q sibi adherēt i oculo qdā di
 cūt turpissima q nō audēt publicare qd
 hec ipa sūt: q tūc discipuli portare nō po
 terāt: z ea docuerit. s. Nō est q̄ intelli
 gendū q̄ aliq̄ secreta fidei taceant fide
 lib? puulis: q̄ sūt dīcēda maiorib? seoz
 sum: qz oib? ch̄stīdēlib? oia q̄ sūt fidei
 pponunt. iuxta illud Mat. x. Qd in au
 re audistis in cubiculis: p̄dicabit in recē
 S; alit rudib? atq; alit p̄tīs s; p̄pōnē
 da. sic mysteriū incarnatiōis nō est po
 nēdū rudib? q̄ ad subtilitates et?: qz cuz
 irelligere nō possent scādauzarēf. Dia
 ḡ q̄ erāt fidei eis dñs p̄posuit: s; nō illo
 mō q̄ post eis reuelauit: maxie in p̄tia.
 Ista ḡ s; q̄ portare nō poterāt. i. plena
 noticia diuinor: pura eq̄litas diuinarū
 psonaz z hmōi. Un̄ z apls audiuit ar
 cana p̄ba q̄ nō licz hoi loq. j. Lox. xj. q̄
 nō erāt de alta p̄itare fidei: sed de eadē
 altiori mō. Itē sp̄ualis intellect? sc̄ptur
 ray quē tūc nō hēbāt: s; habuerūt qn̄ ape
 ruit illis sensuz vt irelligerēt sc̄pturas.
 Lu. vii. Itē passioēs z picula q̄ passuri
 erāt: q̄ tūc tanq; imbecilles portare. i.
 eq̄ aio audire nō poterāt. (Eū aut̄ ve.
 li. sp̄i. p̄itatis) .i. docēs p̄itātē: ad dīlaz
 diaboli (doce. vos o. p̄itātē) necessariā
 ad salutē: p vob z palys edocēdīs. S;
 qz vt dicit Didimus: aliq; possēt existia
 re hūc sp̄m filio eē maiorē: eo qz supple
 at doctrinā filij: iō subdit (Nō em loq̄
 a semetip̄o) .i. fm Aug. z Didimū nō
 trader doctrinā quā a se hz: sed quā ab
 eo a q̄ hz essentiā: q̄ in eo idē est eū scia:
 (sed q̄cūq; audiet) .i. a p̄e z filio a quo
 est (loquet) Accipit aut̄ h̄ audire p̄ ac
 tīpe: qz sp̄sctūs oia q̄ hz accepit a p̄e
 z filio. Nec tñ p̄e vel filio credēdus est
 minor. qz totū qd hz p̄ z fili? coicant ei
 Nō aut̄ dicit fm Aug. sup Joā. quenq;
 mouere qd dicitū est: audiet in futurū.
 qz illa audiētia etna est. iō vt ait: circa
 eam possum? oim rēpoz p̄bis vti. Au
 dit ḡ z audiuit z audiet. (Et que vētu
 ra sunt annūciabit vobis) nō om̄ia: sed
 optuna. v̄puta mala q̄ passuri erāt fm

Bed. z statū totius ecclie. vt Joānt in
 Apocalipsi. z Petro suū martyriū. ij.
 Pe. j. z Paulo futuras sibi tribulatio
 nes in Hierosolymis. Actu. xx. (Ille
 me clarificabit) .i. gl̄ificabit. z hoc dū
 plicat fm Augu. fecit. Uno mō in q̄tū
 apostolos docuit ch̄stī mysteria. vt eq̄lē
 deo crederent quē boiem sicut homies
 cogitabant. Alio modo in q̄tum reple
 uit aplos: qui deposito timore ch̄stī p̄
 dicauerūt. (quia de meo accipiet z an
 nunciabit vobis) Sp̄sctūs em̄ sicut
 dicit Didimus z Augu. lics sūt idēz in
 essentia cuz filio z patre: tamē alius est
 in p̄sona. idē ab eis accipit essentiā et
 scientiā. z non fm p̄em: sed corā. alio
 quā eis non esset equalis. Un̄ sicut dē
 sc̄tus Tho. sup Joā. hic ly de: nō dē
 p̄ticipatiōem. sed cōsubalitatē.
 Est aut̄ hīc morale documētū: vt nō
 p̄sumat subtilitates fidei scrutari qui
 talia portare nō possunt. iuxta illd. Al
 tiora te ne quēstieris. Eccl. iij.

Dñica q̄rta post octa. pasce.

Textus euangel. Joā. ca. xvi.

Non amē dico vobis.
 Si qd petierit; p̄em
 in nomine meo dabit vo
 bis. Vsq; modo nō pe
 tistis quicq; in nomine meo. Peti
 te z accipietis: vt gaudiū v̄m
 sit plēnū. Hec in puerbijs locu
 tus sum vobis. Venit hora cuz
 iam non in puerbijs loquar vo
 bis: sed palam de patre meo an
 nunciabo vobis. In illo die in
 nomine meo petētis. Et nunc
 dico vobis: quia ego rogabo pa
 trem de vobis. Ipse enim pater
 amat vos: quia vos me amastis:
 et credidistis: quia a deo exiui.
 Exiui a patre z veni in mundū.
 Iterū relinquo mundū z vado